

மாருதம்

'MAARUTHAM' - A PROLETARIAN FORCE

இந்தச் சரத்தில்
இணைந்த மலர்கள்

மைக்கோல்ட்
சி. நாராயணரெட்டி
இளம்பாரதி
கா சிவத்தம்பி
ரோகினி
காண்டேபன்
ஆ. சபாரத்தினம்
புகழேந்தி
முல்லையூரன்
ஞா. ம. செல்வராசா
நந்தனா
அமுதபாரதி
மார்க்ரேட் வாக்கர்
மலையன்பன்

கௌரவ ஆசிரியர் : காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்

1 சித்திரை 1983

ரூபா இரண்டு

யாழ்நகரில் புதிய ஸ்தாபனம்.

✽ உங்களுக்குத் தேவையான
சகலவிதமான மோட்டார்
உதிரிப்பாகங்களுக்கும்
நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

ஆனந்த் மோட்டோர்ஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

(மோட்டார் உதிரிப்பாக
இறக்குமதியாளர்களும், விற்பனையாளர்களும்
177, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Ananth motors Stores
177, Stanley Road,
Jaffna.

மாருதம்

கௌரவ ஆசிரியர்:
காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்

முதலாவது இதழ்

ஆசிரியர்:
கே. பி. காண்டம்பன்

இருளைக் கிழி - புது
உலகம் அமை

அமைப்பு:
ஆ. சுரேஸ்.

இந்த மாருதம் இதழை உங்கள் கைகளில்
சேர்ப்பிப்பதில் எமக்கு கொள்ளை மகிழ்ச்சி.

இந்த வேள்வியில் எம்மையும் சொரிய
ஆசையும், துணிவும் நீண்ட காலத்திற்கு முந்
தியே இருந்தது. சாவும் தேய்வுகளுமே வழக்
கமாகிவிட்ட இத்துறையில் விருப்பத்தோடு
காலெடுத்து வைத்து முனையிலேயே கருகி
விடக் கூடாது என்பதுதான் இந்தத்தாமதம்

உங்கள் மீது எப்பவுமே எமக்கு நம்
பிக்கை அளவுக்கு அதிகம் இருந்தும்
தொடர்ந்த பிரசுரத்தின் பல்வேறு தேவை
களையும், பாதுகாப்பையும் தேடிக்கொண்டு
மாருதத்திற்கு தேய்வோ, சாவோ இல்லை
என்று கம்பீரமாக முன்னால் வந்து நிற்கிறோம்
அத்திவாரம் உங்கள் ஒத்துழைப்புத்தான்.
பிரகடனங்கள் என்று தனியாக எதற்கு.
இந்த இதழும் வரும் இதழ்களும் சாட்சி
களாகும்.

எமக்கென்று ஒரு தனித்துவமான பாதை
யில் மாருதம் நடைபோடும். நிச்சயமாக அது
தனியான பாதை அல்ல.

சவால்களையும், சபதங்களையும் நாங்கள்
வாயால் விடுக்க விரும்புவதில்லை. செயலால்
சாதிக்கவே விரும்புகிறோம்.

விதை இட்டுள்ளோம் விருட்சமாவது
நிச்சயம். ஏனென்றால் நாங்கள் உரமாகத்
தயார். நீங்கள் பாதுகாப்பீர்கள்

அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

அவர் ஒரு மனிதர்

— மைக்கோல்டு

கார்ல் மாக்ஸ்
நினைவு நாள்
நூற்றாண்டு
1983 மார்ச் 14

ஒப்பற்ற மேதை கார்ல் மார்க்ஸின் நினைவு நூற்றாண்டு இது. அவரைப்பற்றி பத்திரிக்கையாளர் மைக்கோல்டு எழுதிய கட்டுரை 'தாமரை' வழிபெற்று பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆ. சபாரத்தினம் அவர்கள் அல்பே (ர்ட்) கெமு பற்றி எழுதியிருக்கிறார். தொடர்ந்தும் எழுதுவார். கடந்த வருடம் தமிழ்ப் புத்தகாலயம் வெளியிட்ட பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் 'இலக்கியமும் கருத்து நிலையும்' என்ற நூலில் இருந்த நீண்ட கட்டுரை எம் கவனத்தை ஈர்த்தது. அது பரவலாக எமது வாசகர்களிடமும், எழுத்தாளர்களிடமும் சென்றடைய வேண்டும் என்று விரும்பினோம். பேராசிரியரும் அதை விரும்பினார். கட்டுரைத் தொடர் இவ்விதழில் தொடங்குகிறது.

கவிஞர் முல்லையூரானின் 'முரசு முன்காமல்' ஒலிக்கிறது. தெலுங்குக் கவிதை ஒன்று கவிஞர் இளம் பாரதி வழி மாருதத்தில் இணைகிறது. கவிஞர் மலையன்பன் பேராசிரியர் கைலாசபதி காலமானபோது எழுதி எம் பார்வைக்குத் தந்த கவிதை அரங்கேறுகிறது. அமுத பாரதி, புகழேந்தி கவிதைப் பொறிகள் உங்களில் பற்றும். கவி உள்ளம் அதுவும் பெண் ரோகினி ஆதங்கம் ஆவேசமாக உருவெடுக்க வேண்டும். ஆப்பிரிக்கக் கவிதை ஒன்றும் அண்மத்தின் நூலிலிருந்து தந்துள்ளோம். இரண்டு சிறுகதைகள் இடம்பெறுகின்றன.

காவலூர் கவிஞர் ஞா. ம. செல்வராசா பற்றி சுபன் எழுதியுள்ளார் இப்படி இதழுக்கு ஒருவராக கௌரவிப்பது எம் உத்தேசம். கைலாசபதி பற்றி தமிழகத்து சிறு பத்திரிக்கைகள் அதிகம் எழுதியதாக மாருதன் கூறுகிறார். உதாரணத்திற்கு 'மன ஓசை' யில் வந்த கேசவன் கட்டுரையில் ஒருபகுதியையும் வெளியிட்டுள்ளோம். நந்தனா எமது நூல்நிலையத்திற்கு வரும் புத்தகங்களை அலகுவார். கண்களும் தொடரும்.

சலவைத் தொழிலாளி ஒருவர் வியர்வைசிந்த பொதிசுமந்து கூனி வந்தார். மாருதன் அட்டைப்படத்திற்கு 'போஸ்' கொடுக்கச் சொன்னோம். நிமிர்ந்தார். என்ன கம்பீரம் எவ்வளவு நம்பிக்கை. அவரைப் படமாக்கித் தந்திருக்கிறார். திருநெல்வேலி பேபி ஸ்டூடியோக் கலைஞர்.

முதலாவது இதழை முடிந்தவரை சிறப்பாக வெளிக்கொண்டு வந்துவிட்ட திருப்தி எமக்கு. முதல் விருந்து இருந்ததைப் பரிமாறிவிட்டோம்.

இனி.....

உங்கள் உன்னதமான படைப்புக்களை எதிர்பார்த்து தபால் காரரைக் காத்திருக்கிறோம். அடுத்த மாருதம், இன்னும் சிறப்பாக என்ன சந்தேகம்.

அவர் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு ஆதரவாக உறுதியோடும் நேர்மையோடும் போராடினார். பசி, அவமதிப்பு, நாடுகடத்தல், கைது செய்யப்படுதல், மரணம் - இவைதான் தனக்குப் பரிசாகக் கிடைக்குமென்பது அவருக்குத் தெரியும், எனினும் உண்மையைச் சொல்வதற்கு அவர் சிறிதும் தயங்கவில்லை.

பாட்டாளி வர்க்கத்தை முதலாளித்துவம் ஈவிரக்கமற்ற வகையில் சுரண்டுவதைப் பற்றித் தன்னுடைய கண்டனத்தில் ஒரு சொல்லைக்கூட அவர் மாற்றவில்லை அல்லது மழுப்பவில்லை. அவர் தன்னுடைய தாக்குதல்களை நிறுத்தியிருந்தால் முதலாளித்துவ வர்க்கம் அவருக்கு ஏராளமாகப் பணம் கொடுத்திருக்கும். ஆனால் அவர் அந்த வர்க்கத்தை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை.

அவர் ஒரு பெரியார். மனித குலத்தின் சிந்தனை வரலாற்றிலேயே அவர் மிகவும் ஆழமாகச் சிந்தித்த சிந்தனையாளர். தயக்கமயக்கங்களுக்கு இடமளிக்காத புரட்சிக்காரர். உறுதியான போராட்டக்காரர்.

குட்டையான உருவம். நிலக்கிரியின் நிறத்தில் கறுப்பு தாடி, பெரிய தலை, அவருடைய சண்கள் தனி ரகம். மனிதனுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியைக்கண்டு அவை நெருப்பைக் கக்கும், அல்லது மனிதனிடம் அனுதாபத்தால் மென்மையைப் பொழியும் அல்லது மேதாவிலாசம் நிறைந்த நகைச்சுவையால் பிரசாசிக்கும். அவர் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடம் தன்னை விற்பனை செய்திருப்பாரானால் அழகான வீடு மற்றும் ஆடம்பர வசதிகளோடு வாழ்க்கை நடத்தியிருப்பார், ஆனால் அவர் அறிவுத்துரோகம் செய்ய விரும்பவில்லை. எனவே வறுமையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அநீதியான சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க விரும்பவில்லை. எனவே துன்பங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

எல்லாக் கொடுமைகளையும் சமரசத்துக்கு இடமில்லாதவகையில் எதிர்த்த மாவீரர் அவர்பெயர் காரல் மார்க்ஸ், நான் ஒரு மனிதன். மனிதத் தன்மை உடைய எதுவுமே எனக்கு அந்நியமல்ல' என்று அவர் கூறினார்.

மனிதர்களுடைய அனுபவங்கள் துன்பங்கள் எவையுமே இந்த மனிதருக்கு அந்நியமானவை அல்ல மனிதத் தன்மை கொண்ட எதுவுமே அவருடைய கவனத்திலிருந்து தப்பவில்லை. ஏனென்றால் அவர் மனிதனைப்பற்றியே சிந்தித்தார். அவர்கள் எதற்காக வாழ்கிறார்கள், ஏன் துன்பங்களை அனுபவிக்கிறார்கள், அவர்களுடைய கனவுகள் எப்படிப்பட்டவை என்றே சிந்தித்தார்.

அவர் உருவாக்கிய வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதம் என்ற தத்துவம் உலகத்தின் விஞ்ஞானச்

வரவேற்கிறோம்

தமிழில் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பிதாமகர் சிதம்பர ரகுநாதன், பேராசிரியர் எஸ் இராமகிருஷ்ணன், தமிழின் சிறந்த பெண் எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன் மூவரும் தமிழகத்தின் இலக்கியத்தாதுவர்களாக நம் நாட்டுக்கு வருகை தந்துள்ளார்கள்.

ஈழத் - தமிழக உறவினுக்கு இத்தகு படைப்பாளிகளின் வருகை உரமிடும். மாருதமும் வாழ்த்தி வரவேற்பதில் முன்நிற்கிறது.

சிந்தனையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. அது ஒரு எளிமையான கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அது மிகவும் எளிமையாக இருப்பதனால் முதலாளித்துவ வர்க்கப்பேராசிரியர்களால் பலதலைமுறைகளாகவே அதைப் பார்க்க முடியவில்லை. இத்தனைக்கும் அவர்கள் அணிந்திருக்கும் மூக்குக் கண்ணாடிகள் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவை உணவைப் பெறுவதற்கு, இருப்பிடம் தேடுவதற்கு, இனப்பெருக்கம் செய்வதற்கு மனிதன் பின்பற்றும் வழிகளும் முறைகளும் அவன் வாழ்கின்ற சமூக உறவுகளை நிர்ணயிக்கின்றன என்ற அடிப்படையான உண்மை எல்லா நாகரிகத்துக்கும் ஆதாரமாகும்.

எவ்வளவு எளிமையான கருத்து ஒரு குழந்தைகூட இதைப் புரிந்துகொள்ளும். ஆனால் இதை மறுப்பதற்காகப் பேராசிரியர்கள் மார்க்ஸ் தலையில் எத்தனை கிலோ விஷத்தை, எத்தனை டின் வெறுப்பைக் கொட்டியிருக்கிறார்கள்! அது எளிமையானதாகவும், பேருண்மையாகவும் இருப்பதனால் தானே அவர்கள் இவ்வளவு வெறுப்பைக் கொட்டினார்கள். உண்மையைச் சொல்வதற்கா அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள்? மார்க்சியத்தின் உண்மையை யார் மிகவும் சாமர்த்தியமாக மறுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தானே பதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

மார்க்ஸ் தன்வாழ்க்கை முழுவதும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடினார். இனிமேல் மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்தில் கூடுதலான வளர்ச்சி சமூக அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்றால் அதைத் தொழிலாளிவர்க்கம் தான் செய்ய முடியும் என்பதை அவர் கண்டார். மனிதர்சளிதையே வர்க்கங்களை நிரந்தரமாக ஒழிக்கக் கூடிய ஒரே சக்தி தொழிலாளி வர்க்கமே, சமூகத்தில் மற்றொரு வர்க்கத்தின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழ்கின்ற கடைசி வர்க்கம் முதலாளித்துவ வர்க்கம். பாட்டாளி வர்க்கம் சமூகத்தை வென்று, உற்பத்திக் கருவிகளைப் பொதுவுடமையாக்கி, சமூகத்தில் ஒரு வர்க்கத்தைச் சுரண்டாமல், அந்தச் சுரண்டலைத் தன்னுடைய சுகபோக வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளாமல் ஆட்சி புரியும்...

மார்க்ஸ் எத்தகைய உணர்ச்சிக் கும் ஆளாகாத அரக்கர், 'மூளை' மட்டுமே உள்ளவர். தன்னுடைய சொந்த ஆசைகளுக்கும், முன்னேற்றத்துக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் படிக்கல்லாகயன்படுத்தியவர் என்று முதலாளித்துவ வாழ்க்கை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் தங்களுடைய பிம்பத்திலேயே 'பார்த்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள்'.

மார்க்ஸ் எவ்வளவு துன்பங்களை அனுபவித்தார்! எத்தகைய

மக்கள் கலை

மிக நுட்பமான கருத்தோ அல்லது அற்புதமான கலையோ தமக்குத்தாமே நுட்பமாகவோ அல்லது அற்புதமாகவோ இருந்து விடுவதால் மாத்திரம் அவை சிறந்து விளங்குவதில்லை. உயர்ந்ததாக ஆகிவிடுவதுமில்லை,

அவைகளை மக்கள் எவ்வளவு விரும்புகிறார்களோ அவர்களது வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்த கலையும் கருத்தும் எவ்வளவு உதவுகின்றனவோ அவையே நீண்டகாலம் வாழும். அதுவே பின்னர் மக்கள் கலைகளாக மலரும்

- மல்லிகை முதலாவது இதழ் ஆசிரியத் தலையங்கத்திலிருந்து

கொடிய வறுமைக்கும் ஒடுக்கு முறைக்கும் ஆளானார்! இத்தனையும் அவருடைய சொந்த முன்னேற்றத்துக்காகவா? இந்த கனவான்களைப் போல அவரும் வாழ்க்கையில் முன்னேறி விரும்பியிருந்தால் அவர்களைப்போல பொய், மோசடி, துரோகம், காலிப் பிடித்தல், சுரண்டல் ஆகியவற்றைச் செய்திருப்பார். முதலாளித்துவ உலகம் காட்டுகின்ற வெற்றிப்பாதை இது தானே.

(8ம் பக்கம் பார்க்க)

நெற்றிக்கண் திறக்கும்

பூக்களின் பேச்சல்ல
புன்னகை படர்ந்த பேச்சைக் கேள்.
வேடிக்கைப் போச்சல்ல
மூப்புடையதே யானாலும்
தளர்வடையாத சொற்களின்
மெட்டியொலி கேள்.
அதன்பிறகு களைப்படைந்த நெஞ்சங்களின்
சலிப்பொலி எதுவும் கேட்காது.
அதன் பிறகு சூடிய மலர்மாலையின்
அலுப்புத் தெரியாது.

ஒரு சர்த்தாஜ்
ஒரு மும்தாஜ்
இசைத்த பாடல்களின் பேரலைகள்
ஏற்றி அனுப்பும் உயரங்கள் தெரியும் உனக்கு.
அத்துடன் நிற்பதல்ல, மேலும் உண்டு.

அழகு தவழும் மலர்களை
வெளிப்படுத்தும் கொடிகள்தம் வாழ்க்கையின்
துயர முகங்களை இனம்காண வேண்டும்.
இந்த ஞானம் கைவர
வெண்ணெய். மறைத்துவைத்திருக்கும் தயிர்த்
துளிகளை

தெலுங்கு மூலம்
சி. நாராயணரெட்டி

மோதிச் சுழற்றும் மத்துகொண்டு
கடைந்து பார்
நெஞ்சத்தின் உள்ளமைந்த
தழுக்குகளின் பறைசாற்றலை
உன்னிப்பாகக் கேள்.
விடிகாலை இளம்பொழுதில்
கதவுக்கு வெளியே காத்திருக்கும்
அடர் இருட்டின் முற்றுகைக்கு
பஜனை கோஷ்டிசங்குக்கு
மடத்துச் சாமியார்களுக்கு
அடிவயிற்றில் நோவு தோன்றியிருப்பதை பார்.
ஒடிந்த வீணையின் துயரக் குரலைக் கேள்.
புகை மங்கையின் கூந்தல் மறைவில்
மயிர்க்குச்செரிப்பை உண்டாக்கும்
நடைமுறை வேதனைகளைக் கண்டுகொள்
அப்போதுதான் நாள் உன்னை மெச்ச நேரும்.
மூடிய நெற்றிக்கண் இமைகள் திறந்து
கண்மணி தென்படும்.

தமிழில்:
இளம்பாரதி

காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்

சமர்

வள் வள்.....

சுப்பிரமணியத்தைப் போல
வேதான் அவர் வீட்டு நாயும்,
மூக்குமுட்டப் பிடித்தது செமிக்க
வேண்டுமென்றே குரைக்கும் சனி
யன். நகை அடைவு காணி ஈடு
என்று பணத்தை வாரி இறைத்து
மணியத்தாரைப் பருக்கவைக்கப்
போகிற ஏழைபாழைகள் தொடக்
கும் பணத்துக்கு 'பற்றேர்ண்' ஆக
சுற்றித்தழைத்திருக்கிற உறவினர்
வரை மணியத்தார் நாய் ஒருவர்
பாக்கி விடுவதில்லை.

குரைப்பதென்பது அதற்குக்
கடமையாக இல்லாமல் உடற்
பயிற்சி ஆகியிருக்கிறது. மணியத்
தார் வீட்டிலே நின்றால் அவரைச்
சுற்றியே வளைய வளைய வந்து
குழைகிறது கூரியார்த்தமாக
மணியத்தார் உலாத்துக்கிளம்பு
கிறபோது தானும் பெரிய வீட்டு
நடையுடன் சுற்றுவட்டாரத்தைச்
சுற்றிவரும் சுற்றிவந்த ஒரு வேளை
யில்தான் இந்த.....

“வள் வள்” துள்ளிப்பாய்ந்து
குரைக்கிறது. ஏதோ ஒன்று ஆகித்
தான் தீரவேண்டும் என்று, ஆக்
கித்தான் ஓய்வேன் என்று தன்
லுள் உறுதிக்கொண்டது போல்

விடாப்பிடியாக துள்ளிக்குதித்துக்
குரைக்கிறது. வேப்பமரக்கிளையில்
குச்சிகளும் குறுணிகளும் கொண்டு
காகம் கட்டிய கூடு.

“வள் வள்”

“ரெண்டில் ஒண்டு பார்க்கிற
துதான் குடி எழுப்பிப்போட்டுத்
தான் மற்ற வேலை”

துள்ளிக்குதிக்கிறார் மணியத்
தார் தன்நாயைப் போலவே அவ
ரும் “வள்...வள்...” என்பதற்
கென்ன நாய்க்கும் அவருக்கும்
ஒரு வித்தியாசம். நாய் குரைக்கும்
கடிக்காது. இவர் குரைப்பார்
கடிக்கவும் செய்வார்.

“என்னட்ட ஒரு சொல்லுக்
சேட்டாளவையா... கேட்டிருந்
தால் சரி பாவம் போனால் போகு.
தெண்டுவிட்டுப் போட்டிருப்பன்
இனிவிடமாட்டேன் கவுண்மேந்து
வரைக்கும் போய் அலுவல் பார்ப்
பன்”

“மணியண்ணை உங்களை என்ன
கேட்கிறது கவுண்மேந்துக் காணி
நாங்கள் இருக்க நிலமில்லாத
நாங்கள் வந்திருகிறம் நீங்கள்
எதுக்கு...”

“கொட்டில் போட்டதும்
பத்தாது பேசவும் வந்திட்டாள்
எதிர்த்து... பார்க்கிறன் ஒரு கை
விதானை என்ற கையிலை, கவுண்
மேந்து ஏசண்ட் என்ற கையிலை.
பார் உன்னைக் குடி எழுப்புக
இல்லையா. எண்டு...”

ஒரு உறுமலுடன் நடக்கிறார் மணியம் முடக்கில் திரும்புகிற போது வேப்பமரத்தை நிமிர்ந்து குரைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாய் வாய்முடி வால் ஆட்டுகிறது, “உஞ்ச நட...”

இருவரும் வீடு திரும்புகிறார்கள்.

அருளமணிக்கு ஐந்து பிள்ளைகள். ஐந்தும் ஒரே சாதி. யாழ்ப்பாணத்துத் தாய் தகப்பன்மாரை உண்டியலோடு மாயப் பண்ணுகிற சாதி. அடுக்கடுக்காக ஐந்தும் பிறக்கக் காரணமாகிவிட்டு அத்தோடு தன் பிறவிப் பயன் முடிந்ததாக அருளமணியின் கணவன் கண்ணை மூடிவிட....

அருளமணி பட்டபாடு

வளர்க்க மட்டுமென்றால் அருளமணியின் வெய்யில் குளிப்பு இழுத்துப் பறிக்கும். இது வளர்த்துக் கரையும் சேர்க்கவேண்டும் இருந்தால் தான் எல்லாம் இல்லாவிட்டால் ஒன்றுமில்லை என்று இரத்தத்தோடு ஊறிய குணம் உறவினர்களையும் எட்ட விரட்டி விட....

“அவளினர் குமர்கள் கிடந்து சீரழியப்போகுது” என்கிற ஊரின் முணுமுணுப்பைத் தகர்க்க முனைந்து தான் கனகரத்தினத்தை மூத்த மருமகன் ஆக்கினான். எண்ணி நாலே மாதங்களில் தானே தகர்ந்து போக நேருமென்று அவள்எதிர்பார்க்கவில்லை

(26ம் பக்கம் பார்க்க)

ஒரு கை கொடுக்கிறோம்

ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தமது படைப்புக்களை நூல்வடிவில் கொண்டுவர விரும்புவது இயல்பு மட்டுமல்ல அத்தியாவசியமானதும் கூட

அதற்கு எதிரான சமைகளையும், பாரிய சிரமங்களையும் நாம் முற்று முழுவதாக உணர்கிறோம்

விளைவாக நாங்கள் ஒரு கை கொடுக்க வந்துள்ளோம். விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தொடர்பு கொள்ளவும்.

நிர்வாகி:

எஸ். ஜே பதிப்பகம்

43, பிரப்பங்குளம் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அவர் ஒரு...

இந்த கனவான்களால் உண்மையான இலட்சியதாகத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. சொர்க்கத்தைகொடுத்தாலும் நாகத்திலே தள்ளி வதைத்தாலும் என்னுடைய இலட்சியத்தைக் கைவிடமாட்டேன் என்று சொல்லும் இலட்சிய வெறியைப் புரிந்துக்கொள்ள முடியாது. தங்கள் பையிலே எவ்வளவு பணம் சேருகிறது என்ற ஒரு விஷயம்தான் இவர்களுக்கு முக்கியம். ஆனால் மாக்ஸ் இந்த ரகத்தை சேர்ந்த வரல்ல என்பது இவர்களுடைய துரதிர்ஷ்டமே. ஒரு புரட்சிகரமான இயக்கம்தான் அத்தகைய மனிதரைப் படைக்க முடியும். அத்தகைய தகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு மனிதர்தான் புரட்சிகரமான இயக்கத்தை உருவாக்க முடியும்.

நவீன தமிழிலக்கியத்தின் பண்புகளும் கருத்துநிலை அடிப்படையும்

நவீன தமிழிலக்கியம் பற்றிய எமது விமர்சன ஆய்வுகள் அவற்றின் பொருள்பற்றியோ அன்றேல் உருவம்பற்றியோதான் பெரும்பாலாகவுள்ளன. ஆசிரியர் நிலை நின்றோ அன்றேல் இலக்கிய வகை நிலைநின்றோ அல்லது விவரிக்கப்படும் பொருள் நிலைநின்றோ இந்த விமர்சன ஆய்வுகளை மேற்கொள்வது பட்டப்பின் ஆய்வுகளின் அமைப்பியலாகியுள்ளது.

ஆனால் இந்த நவீன தமிழிலக்கியங்களின் அடிப்படையான “நவீனத்துவத்தை” இனங்கண்டு கொள்வதற்கு அதாவது நவீன இலக்கியம் என்று நாம் கொள்ளும் தமிழிலக்கியங்கள் அதற்கு முந்தியதமிழிலக்கியங்களிலிருந்து

எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கும் அந்தவேறுபாட்டின் தன்மை எத்தகையது என்பதை விளங்கிகொள்வதற்கும், எமது ஆய்வு, மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வு முறைகளிலிருந்து சிறிது வேறுபட்டதாக இருத்தல் அத்தியாவசியமாகிறது.

நவீன தமிழிலக்கியத்தின் பண்புகளை ஆராய்வதற்கு முன்னர் சொல்நிலைப்பட்ட ஒரு வேறுபாட்டையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். “இக்கால இலக்கியம்” அன்றேல் “தற்கால இலக்கியம்” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தாது “நவீன இலக்கியம்” என்ற சொற்றொடரை ஏன் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது பற்றிச் சிறிது சிந்திக்கவேண்டும். இக்காலத்தில் தோன்றும் இலக்கியங்களிற் சில இன்னும் மத்தியகால இலக்கிய மரபினின்றவேறுபடாதனவாக உருவ

லும் பொருளிலும் பெரும்பாலும் பிரபந்தவகைகளைப் பின்பற்றியனவாக (உரைநடையில் எழுதப்பட்டனவெனில் விளக்கவுரை நெறிப்பட்டனவாக) இருக்கும் தன்மையை நாம் அவதானிக்கத் தவறமுடியாது. இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் புதுக் கவிதைகளும், நாவல்களும் வெளிவரும் இதே நாட்களில் தலபுராணங்களும் வெளிவருவதை நாம் அவதானிக்கத் தவறக்கூடாது. கால இயைபு, காலச் சித்தரிப்பு, வாசகஈடுபாடு போன்றவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்கும்போது இவற்றையும் “நவீன” தமிழிலக்கியங்கள் என்று கூறிவிடுதல் முடியாது. எனவே முதலில் நாம் நவீன இலக்கியங்களின் நவீனத்துவத்தை இனங்கண்டுகொள்ளல் வேண்டும் அவ்வாறு இனங்கண்டு கொள்ள முனையும் பொழுது இலக்கியவகைகளும் (நாவல், சிறுகதை புதுக் கவிதை போன்றவை) இலக்கியப்

புண்ணிய பாரதம்

திருச்சூருக்கு அருகே 6 கி.மீ. தொலைவில் காளிமங்கலம் ஊருக்கு அருகே ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 5 பேர் ரயில்முன்பாய்ந்து மாண்டனர்...வறுமையின் கொடுமை தாங்கமாட்டாது அவர்கள் அவ்வாறு தற்கொலை செய்துகொண்டனர்.

நன்றி

நூதன விடியல்

பொருளும் (குடும்பச்சிதைவு, பெண்ணடிமை, தீண்டாமை ஒழிப்பு, அரசியற் பிரச்சினைகளும்) நவீன தமிழிலக்கியத்தினை அதற்கு முற்பட்ட இலக்கியத்தினின்று பிரித்துக் காட்டுவதை நாம் அவதானிக்கலாம். இந்த வேறுபாட்டில் உருவும், பொருளும் மேலாண்மையுடையனவாக உள்ளன என்பது தெரியவரும். எனவேதான் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று விமர்சன ஆய்வுகள் உருவிலும் பொருளிலும் தமது கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கின. இக்கட்டுரையில் நாம் மேலாண்மையுடையனவும் பெரிதும் விதந்து கூறப்படுவனவுமாகிய அந்தவேறுபாடுகளை விடுத்து வேறொரு மட்டத்தில் இலைமறை காயாக நிற்கும் மற்றும் சில வேறுபாடுகளை நோக்குவோம்.

நவீன தமிழிலக்கியத்திற்கும், நவீன தமிழிலக்கியத்திற்கு முற்பட்ட தமிழிலக்கியத்துக்குமுள்ள முதலாவது வேறுபாடு அவற்றின் “உற்பத்தி முறைமை” யிலே காணப்படுகிறது. முந்திய இலக்கியங்கள் அச்சியந்திர முறைமையின் தோன்றல்களன்று. அவை, பிரதானமாக ஏட்டுநிலைப்பட்டனவே. இந்தவேறுபாட்டை ஓர் அடிப்படை வேறுபாடாகக் கொள்ள முடியுமா என்ற வினா எழும்புதல் இயல்பே. ஏனெனில் சற்று முன்னர்தான் நவீன தமிழிலக்கியமல்லாத தற்கால தமிழிலக்கியங்கள் இன்று தோன்றுகின்றன என்பது குறிப்பிடப்பெற்றது.

அவையும் அச்சிடப்பட்டே வெளியிடப் பெறுகின்றன. மேலும் புராதன தமிழிலக்கியங்கள் அச்சவாகனம் ஏற்பட்டமையை முக்கிய இலக்கியசாதனையாக இன்றும் கருதுகின்றோம். (வாகனம் என்ற இச்சொல்லின் முழு அர்த்தத்தையும் நாம் மனங்கொளல் வேண்டும். தெய்வங்கள் வாகனங்களில் உலாக் கொண்டு செல்லப்படுவது போன்று இலக்கியங்களும் ஆரோகணித்து எழுந்தருளும் நிலை இதனால் சுட்டப் பெறுகிறது) ஆயினும் நவீன தமிழிலக்கியத்துக்கும், அவற்றிற்கு முந்திய தமிழிலக்கியத்துக்கு முள்ள வேறுபாடு யாதெனில், நவீன தமிழிலக்கியங்கள் அச்சவடிவத்தில் மாத்திரமல்லாது, ஏட்டுவடிவில் இருக்க முடியாது என்பதே. நவீன தமிழிலக்கியத்திற்குமுந்தியவை ஏட்டுவடிவிலும் மனன நிலையிலுங்கூடப் பேணப்படத்தக்கவை. ஆனால் நாவலோ, சிறுகதையோ, புதுக்கவிதையோ அச்சில் மாத்திரமே தோன்றக் கூடிய இலக்கிய வடிவங்களாகும் இங்கு அச்ச முறைமை என்பது வெறுமனே ஒருவெளியீட்டுமுறைமையை மாத்திரம் குறித்து நிற்கவில்லை. அச்சமுறைமை இங்கு ஒரு வாழ்க்கை முறைமையை, பண்பாட்டுக்கோலத்தை, நாகரிக வளர்ச்சி நிலையைக் குறித்து நிற்கின்றது. இங்கு அச்சமுறைமை என்பது எழுத்தைப் பேணும் முறைமை மாத்திரமன்று. அச்ச முறைமையானது எழுத்தைப் பரப்பும் முறையுமாகும். அச்ச

அரியணையில் . . .

பரதன் மட்டுமே
செருப்பை
அரியணையில்
ஏற்றியதாக
கதைவிடாதீர்கள்
'பரதன்தான்
முதன் முதலில்
செருப்பை
அரியணையில்
ஏற்றினான்' -
என்று வேண்டுமானால்
சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்!
புகழேந்தி

முறைமை எழுத்தறிவின் (literacy) குழந்தையாகவும் அதேவேளையில் அதன் தாயாகவும் இருந்துள்ளது.

ஏட்டிலக்கியத்திலும் பார்க்க அச்சிலக்கியம் உற்பத்தியை உற்பத்தியாளனிடத்திலிருந்து அதிக தூரம் பராதீனப்படுத்துகிறது. எழுத்து முறைமை தோன்றும் பொழுதே இந்தப் பராதீனம் (alienation) ஏற்பட்டதுதான். அதற்கு முன்னர் புலவனது ஆக்கம் அவனாலே, கேட்போர் முன்னர் வாய்மொழியாகக் கூறப்பட வேண்டியிருந்தது. வீரயுக இலக்கியம் இத்தன்மையானது. எழுத்துமுறைமையுடன் தொடங்கிய பராதீனம் ஏட்டிலக்கிய நிலையிற் காணப்பட்டாலும், ஏட்டிலக்கிய மரபு நிலமானிய உறவு முறையுடன் பின்னிப் பிணைந்து கிடந்தது அந்த நிலையில் உறவு

கள் முற்றிலும் பராதினப்படுத் தப்படவில்லை. ஆனால் அச்சமுறை மையோ முதலாளித்துவத்துடன் தொடர்புடையது. மனிதனின் தனிநிலை முக்கியத்துவத்துக்கு அழுத்தங் கொடுத்த முதலாளித் துவம், அதன் வளர்ச்சி நிதிகள் நெறிகள் காரணமாக மனிதப் பராதினத்தை அதிகப்படுத்தும். இந்தப் பராதினம் சமதர்மத்தின் சீழ் குறையத் தொடங்கி பொது வுடமையின் சீழ் அற்றுப் போய் விடும் அந்தநிலையில் தனிமனித முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையிற் சமூக ஒருங்கியையும் ஒருமைப்பாடும் போற்றப்படும்.

அச்ச முறைமைக்கும் ஜனநாயகத்துக்குமுள்ள கருத்தியல் நிலை சார்ந்த, வரலாறு நிலைப்பட்ட உறவினை விளங்கிக் கொள்ளும் பொழுது தான் அச்ச முறைமை நவீன தமிழிலக்கியத்தின் அச்சாணியாக அமையும் தன்மை விளங்கும்.

அச்ச முறைமையின் பரவல் காரணமாக இலக்கியம் பற்றிய வரைவிலக்கணமே மாறியுள்ளது என்பதனையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் அச்ச முறைமையின் தொழிற்பாட்டால் “இலக்கிய” த்தின்பொருள் வாசக வட்டம் ஆகியன மாறியுள்ளதன் காரணமாக அவ்வச்சியந்திரத்தொழிற்பாட்டுப் பெருக்கத்தின் முன்னர் இலக்கியம் எனும் சொல் முன்னர் பயன்படுத்தப்பெற்ற அதேபொருளில்

இன்றும் பயன்படுத்தப்பட முடியுமா என்ற வரைவிலக்கணப் பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளது. பலதரப்பட்ட ஆசிரியர்களால் பல்வேறுபட்ட வாசகமட்டங்களுக்கு பல்வேறு சாதனங்களில் வெளிவருவன்வற்றை இலக்கியம் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க “எழுத்துக்கள்” (Writings) என்றே கூறுவது பொருந்துமென்று வாதிடுவோர் உளர். இக்கூற்றுக் கவனமாக ஆராயப்பட வேண்டியது. இலக்கியம் பற்றிய புராதன, மத்திய காலக் கோட்பாடுகள் தகர்ந்துள்ள இக்காலக்கட்டத்தில், கம்பனையும் கண்ணதாசனையும், திருத்தக்கதேவரையும், சுஜாதாவையும், இளங்கோவையும், மணியனையும், திருவள்ளுவரையும், டாக்டர் உதய மூர்த்தியையும் ஒரே மூச்சிற் கணக்கெடுக்க வேண்டியுள்ள இக்கால கட்டத்தில். ஆசிரியர்களது ஆக்கங்களை “இலக்கியங்கள்” என்று கொள்வதிலும் பார்க்க “எழுத்துக்கள்” என்று கூறுவது தரநிர்ணயக் கனதியற்றவொரு நொதுமல் நிலைப்பாடாகவமையும். “எழுத்துக்கள்” “இலக்கிய அந்தஸ்து” க் கோரி நிற்கும் இன்றைய நிலையில். “எழுத்துக்கள்” என்று கூறிவிடுவதே பொருத்தமானதாகும்.

வளரும்

கடந்த காலச்சேகரிப்பாகவும் நிகழ்காலவிமர்சனமாகவும், எதிர்கால வழிகாட்டலுமாக அமைவதே உண்மையான படைப்பிலக்கியத்தின் இலக்கணம்.

- எஸ் அகஸ்தியர்

ரோகிணி ஒரு நட்சத்திரக் கவிஞர்

- மு. மேத்தா

குளிர்ச்சி மிகுந்த உதகையிலிருந்து ஒரு வெப்பப் பெருமூச்சு வெளிப்பட்டுள்ளது.

இத்தப் பெருமூச்சு...வெறும் மூச்சு அல்ல. புயலாக மாறும் எரிமூச்சு.

வாய்ப்புகளாலும் விளம்பரங்களாலும் கவிஞர்களாகச் சில பேர் காட்சியளிப்பதுண்டு. இங்கேயோ—உண்மையான ஒரு கவி இதயத்தின் உள்ளத்துடிப்பை நாம் கேட்கிறோம்.

“நான்

உப்பு விற்கப் போனபோதெல்லாம்

மழை பெய்து

உமி விற்கப் போனபோதெல்லாம்

காற்றடித்து....”

வாழ்வின் துக்கத்தை இத்தனை நேர்த்தியாய்—இவ்வளவு கடுமையாய் விமர்சிக்கும் இந்தக்குரல்—அண்மை காலப் புதுக்கவிதை உலகுக்குப் புதிய குரல்.

நப்பாசை

- ரோகிணி

வயல்களிலே சதிராடும்
எங்களது -
சேற்றுப் புண் கால்களுக்கு
முன்னால்...

இலக்கியச் சிலம்பின்
சலங்கைகள்
ஊமை யாகி விடுகின்றன.
அறுவடையான

மண்ணைப் போன்ற
வெறுமையான மார்புகள்
தளர்ந்தாடும்
சதை யுருண்டைகள் --

வாத்ஸாயனரையும்
முற்றும் துறந்தவராக்கி விடுகின்றன.
உழைத்துக் காய்த்த

உள்ளங்கைகளோ :-
தாமரைக் கரங்களையே
உவமை கூறும்
கண்ணதாசனின்
கற்பனையைக் கூட
வற்றச் செய்து விடுகின்றன.
இவ்வாறு...
காவியமும்-
காதலும்-
கவிஞனின் கற்பனையும்-
இரக்கமற்று
எங்களை -
'தள்ளிவைத்து' விட்டதால்
கோடாரியும்
மண்வெட்டியும் ஏந்தி --
குடிகாரக் கணவனுக்குக்
கப்பம் கட்டும்
கூலிப் பணத்திற்காக
உழைப்பு மதத்தை
தழுவிக்கொண்ட
எங்களுக்குள்ளும்

ஒரு
சின்ன நப்பாசை--

மலைகளெல்லாம்
மெல்லத் தகர்ந்து
ஒருநாள்-
இந்தப் பள்ளங்களை
நீர்ப்பி விடாதா!

இலக்கியப் பிரியர்களே!

எங்கனிடம் வாருங்கள்

நம்மதாவின் நல்லநூல்களை
நாங்கள் வழங்குகின்றோம்.

தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் புதிய

புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகள்.

சண்ணீர்ப்பூக்கள் உட்பட மு. மேத்தாவின் அனைத்து
நூல்களும்.

சூரிய மழை
அழியா நிழல்கள்
காகிதக் கனவுகள்
வீதிகளை நேசிக்கும் வீணைகள்
போர்க்காற்று
ஒரு கையெழுத்தில்லாத கடிதம்
உதய காலங்கள்
இணை தேடும் இதயம்
ஹிரோசிமாவின் ஹிரோக்கள்

- அனிதா
- எம். ஏ. நுஹ்மான்
- மேத்தாதாசன்
- பாப்ரியா
- மூல்லையூரான்
- புகழேந்தி
- அமுதபாரதி
-
- மேமன்கவி

சிறுகதைகள், நாவல்கள், அறிவியல் நூல்கள்

உங்கள் தெரிவுகளுக்கு
எங்களை நாடுங்கள்
அல்லது எழுதுங்கள்

எஸ். ஜே. புத்தக நிலையம்.
43, பிரப்பங்குளம் லேன்,
யாழ்ப்பாணம்.

உறுதியோடு நடப்போம்

கைலாஸ் இன்று நம்மிடையே இல்லை, தேசத்தின் இழப்பு உலகின் இழப்பு என்பதெல்லாம் கைலாசபதி போன்ற மாமனிதனின் மறைவின்போது உணரப்படுவதுதான் உண்மை.

ஆனால் அதையெல்லாம் முந்திக்கொண்டு அது எமது சொந்த இழப்பு என்பதுதான் மனதைக் கசக்குகிறது. மனித இயல்பு. எந்த வேளையிலும் எமக்காகத் திறந்திருந்த அந்தக் கதவுகள், நடப்போடு அரவணைத்த அந்தத் தாய் ஆற்றுப்படுத்திய ஆசான் இன்று நம்மிடையே இல்லாதது எவ்வளவு வெறுமையையும், சோர்வையும் ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கிறது.

இழப்பின் அதிர்ச்சி தாங்காது ஈழத்தின் அனைத்து அறிந்த நெஞ்சங்களும், எல்லாப் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளும் துடித்துப் பதைத்து வெளிப்படுத்தியும் விட்டன. இந்த மூன்று மாதங்களின் பின்னால் ஆற அமர நினைத்துப் பார்க்கிறபோது. இன்னும் இன்னும் காலம் செல்லச் செல்லத்தான் கைலாசபதியின் அருமை கனம் பெறும்போல் உணர்கிறோம்.

கைலாசபதியின் சாதனைகள் பலராலும் பட்டியல் போட்டுக் காட்டப்பட்டுவிட்டன. ஓய்வு ஒழிச்சல்கள் இல்லாமல் சாதனையே வாழ்வாய் அவர் சாதித்தவற்றின் பட்டியல் மிக நீளமானது. அவ்வளவு ஏன் அதில் ஒன்றே போதும் கைலாசபதி அவர்களை நிலைநிறுத்த.

கடல்கடந்த நாடுகளிலும் அவரது சிந்தனைகள் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஏற்படுத்திக்கொண்டே இருக்கும். அவரது மறைவின் பின் தமிழக சிறு சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் அவற்றை வெளிப்படுத்திநிற்கின்றன.

கைலாஸ் இன்று நம்மிடையே இல்லாதது விபரிக்க முடியாத பேரிழப்பே.

ஒன்றை நினைத்துத்தான் நாம் ஆறுதல் படமுடியும்.

கைலாசபதி விதைத்த சிந்தனைகள் என்றும் நம்மோடு வாழும். அவர் காட்டிய பாதை நம்முன்னால் நீண்டு கிடக்கிறது. அவர் ஊட்டிய உறுதியோடு நடப்போம்.

— மாருதன்

ஊனப் பார்வைகள்

— கே. பி. கே.

இருந்தது. அன்பின் வெளிப்பாடாக. மாஸ்டர் வெறுமனே மாஸ்டராக இருந்திருந்தால் ஒருவேளை இது நடந்தே இருக்காதோ..... இந்த அவலம் நேர்த்தே இருக்காதோ. கொழும்பில் மகள் வெளி நாடுகளில் மகன் மார்கள். வீடு பணத்தில் கொழுத்திருந்ததால் 'இது என்றால்'.... பணத்துக்காக இப்படி என்றால்....?

நேற்றுமலை வாசிகசாலைவரை தளர் நடையே ஒரு அழகாய் எதிர்ப்பட்வர்களுக்கெல்லாம் புன் சிரிப்பும் முகச்சரிப்புமாக வந்து போயிருக்கிறார் மாஸ்டர். பூவும் பொட்டுமாய் சிரித்த முகத்தோடு கிழவி கோயிலுக்கு வந்து போயிருக்கிறார்.

ஊர் கண்டது.

இன்றுகாலை. ஒரே இரவில் இப்படியொரு படுபாதகம். செல்லத்துரை மாஸ்டரும், மனைவியும் கோரமாகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டு இரத்த வெள்ளத்தில் கிடக்கிறார்கள்.

அவ்விடிகாலைப் பொழுதின் ரம்மியத்தைக் குலைத்தபடி சின்னம் சிறிய கிராமத்தின் மத்தியிலுள்ள வாசிகசாலை, கோயில், பஸ் ராண்ட், சந்தி எங்கும் இதேகதை தான்.

சிறியவர்கள் பெரியவர்கள் என்று பேதமில்லாமல் எல்லோரும் இதேகதையை யானை பார்த்த குருடர்கள் போல் அலகுவதற்கென்ன. அனைவரின் முகத்திலும் பயக்களை. தாமும் தம்பாடுமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்த செல்லத்துரைமாஸ்டரும். மனைவியும்.... வயது வந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்டாலும் அவரோடு ஒட்டிய 'மாஸ்டர்' இன்னும் ஊர்வாயில் வாஞ்சையோடு ஊறிக்கொண்டுதான்

அல்பே (ர்ட்) கெழு

-- பித்த உலகில் சிந்தனைத் தெளிவை நாடிய இலக்யகர்த்தா

“பித்த உலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக்களிறெனும் அவா விடைப் பிழைத்தும்”

— மாணிக்கவாசகர்

“குறிக்கோள் இலாது கெட்டான்”

— அப்பர்

அவரது முதற் புத்தகம் “சிஸிப்பஸ் புராணம்” 1940 ல் வெளிவந்தது. கொரிந்த் நகரவேந்தன் சிஸிப்பஸ், கிரேக்க ஆதி கவிஹோமர் அவனை மனிதருள் பெரிய அறிவாளி எனக் காட்டு கிறார் அவனுக்குத் தேவர்களின் இரகசியங்கள் தெரியும். ஈசோப லின் புதல்வி ஈஜினாவை ஜூபிற் றார் அபகரித்துச் செல்கிறார் அவள் தந்தை சிஸிப்பஸிடம் முறையிடுகிறான். சிஸிப்பஸ் தனக்குத் தெரிந்த அப்பெண் பற்றிய உண் மையைச் சொல்லச் சம்மதிக்கிறான். ஆனால் ஒரு நிபந்தனையிடுகிறான் ஈசோபஸ் உனது கொரிந்த்

ஊர்ப்பு பெண்கள் முழுவதும் அடித்தொண்டை திறந்தால் ஒப் பாரி முகடுகிழிக்கக் கேட்கவா வேண்டும். ஒப்புக்காக என்றில் லாமல் அன்பிலும் அவலத்திலும் பெண்கள் குத்தி முறிகிறார்கள். மகேஸ்வரியும் அவர்களில் ஒருத் தியாய் ஒருத்தியாய் இருந் ததற்கென்ன அவளுள்ளே குமு றும் புயல்.

மாஸ்டரின் பக்கத்து வீட்டுக்காரி. சிவலிங்கத்தைக் கரம்பிடித்த ‘பாவத்துக்காக’ வாழ்க்கையில் நின்மதியற்று அல்லற்படுபவள், குடி கூத்து. கூட்டாளிகள் என்று சிவலிங்கம் திரிய சீரழிந்துகொண் டிருந்த அவனுக்கு மாஸ்டரும், மனைவியும் எவ்வளவு ஒத்தட மாக உதவினார்கள்.

உதவி என்ன

சிவலிங்கம் மாஸ்டர் வீட் டின் வசதிகளைப், பெருக்கும் பணப்பெட்டியைக் கண்டு சுடு மூச்சு விட்டு ‘கிழடுகட்டையன்’ தாங்களும் அனுபவிக்காமல் அனுபவிக்கிற வெறி

வெளியிடங்களில் இருந்தும் கூட் டாளிகள் என்று வருவதும் கூடிக் கூடிக் குசுகுசுப்பதும், திட்டம் போடுவதும், மாஸ்டர்வீட்டையே

சந்தேகம் வேண்டாம்

சந்தா ரூபா 15/-
6 இதழ்கள் தபாலில் உங்களைத் தேடிவரும்.

சுற்றிச் சுற்றி நோட்டம் போடு வதும் மகேஸ்வரி இனம்பரி யாத பயத்தில் கலங்கித்தான் இருந்தாள். இந்த இரவு

மாஸ்டர்வீட்டில் துப்பாக்கிக் குண்டுகள் பாய்கிற சத்தம்.

ஊர் முழுவதும் தத்தம் போர்வையுள் சுருள்கிறார்கள். மகேஸ்வரி பதறி எழ

“ஸ் ஸ” என்று சத்தம் காட்டி ஓடிவரும் நாலேந்துபேர். இவள் அறிந்த முகங்கள். தலை ஆளாகச் சிவலிங்கம்.

“மகேசு ஒருமாதத்துக்கு இங்காலை தலைகாட்டமாட்டன். ஆரும் கேட்டால் கொழும்புக்குப் போய்விட்டதாய்ச் சொல்லவே னும் சரியா”

அவனை தலை ஆட்டுகிறான்.

இவள் செய்விழந்தவளாய். அதிர்ச்சியில் அடிபட்டு

கணவன் ஒருபுறம் மனச்சாட்சி மறுபுறம். எந்தப்பக்கமும் சாய முடியாமல் தத்தளித்து மகேஸ் வரி தலைதலையென்று அடித்து நிமிர்கிறபோது

ஊரின் குரலாய் ஒரு பெரிய மனிதர் கூறுவது கேட்கிறது.

“இவங்களுக்கொரு விடுதலை . . . இயக்கம் மண்ணாக்கட்டி. இந்த வேலை செய்திருக்கிறாங்களே பாவியன்”

ஊரின் ஊனப் பார்வையை நேராக்க மகேஸ்வரி கணவனை இழக்கவும் தயாரானான்.

நகருக்குத் தண்ணீர் வழங்கவேண்டும். தன்குடிமக்கள் நீர் பெற்று நல்வாழ்வு வாழ அவன் வானவர்களின் இடிமின்னல்களைத் தாங்கினான் கீழ் உலகில் தண்டனை பெற்றான்.

மற்றொரு கதையின்படி சிளிஃபஸ் மரணதேவனைச் சிறைப்பிடித்

ஒரு கடிதம் இலக்கியமாகிறது

இலக்கியம் என்றதுமே நம் மவர்கள் நாவல், சிறுகதை, கவிதை; என்று அவ்வளவோடு நின்றுவிடுகிறார்கள் என்று வல்லிக்கண்ணன் அவர்கள் தீபம் இதழில் மனம்வருந்தி எழுதியது சிலருக்கு நினைவிருக்கலாம். வெளிநாட்டில் உழைத்துக்கொண்டிருக்கும் தமையனுக்கு இங்குள்ள சுகோதரி எழுதுவதாக ஒரு சிறிய கடிதம் சிரித்திரனில் வெளிவந்திருக்கிறது.

சிறியகடிதம் மட்டுமல்ல ஒரு துணுக்குக்கூட இலக்கிய அந்தஸ்து பெறமுடியும் என்பதை உணர்த்துகிறது அந்தக் கடிதம்.

அதனை எழுதியவரை வாழ்த்துகின்றோம் படிக்கத்தவறியவர்கள் பெப்ரவரி சிரித்திரனைத் தேடிப் படியுங்கள்.

தான். கீழ் உலகின் தேவனுடைய புறநீரேவின் இராச்சியத்தில் - மரணதேவனின் கரும் தடைப்பட்ட காரணத்தால் - யாருமே குடியேறவில்லை. புறநீரே கையிழந்த தன்பேரரசைப் புனரமைக்குமாறு போர்த்தேவனை ஏவிவிடுகிறான். அவன் மரணதேவனை சிறையினின்றும் விடுவிக்கிறான்.

சிளிஃபஸ் பற்றிய வேறொரு கதை. மரணத்துக்கு மிக அருகில் இருந்த அவனுக்குத்தன் மனைவியின் அன்பைப் பரிட்சிக்கும் ஆசை வந்தது. தனது பிணத்தைப் புதைக்காது, பொதுசனங்கள் உலாவுவது சதுக்கத்தின் நடுவில் போடும்படி கட்டளையிடுகிறான். பூமியில் மறைந்த அவன் உயிர் கீழ் உலகில் தோன்றுகிறது. அவனுக்குத் தன் மனைவி தன் கட்டளையைக் கீழ்ப்படிந்துதான் சொன்னபடி செய்தது இயற்கையான மனித நேசத்துக்கு மாறானது என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. அவன் புறநீரேவிடம் உத்தரவு பெற்றுப் பூமிக்குத் திரும்பி வருகிறான், தன் மனைவியைத் தண்டிக்கும் பொருட்டு, ஆனால் இவ்வுலகுக்கு மீண்டதும், நீரையும் சூரிய ஒளியையும் சுவைத்து அனுபவித்தும், அவனுக்குப் பாதாளத்து இருள் வாழ்வுக்குத் திரும்ப விருப்பம் இல்லை மீண்டும் அழைத்தும், கோபக் குரல் கொடுத்தும், எச்சரிக்கை செய்தும் அவனை அசைக்க முடியவில்லை. பல ஆண்டுகள்

குடாக்கடலின் அழகில் மூழ்கியும் புலியின் சிரிப்பில் ஆனந்தம் பெற்றும் அவன் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தான். தேவர்கள் ஒரு கட்டளை பிறப்பித்தனர் தேவதூதன் மேர்க்குரி (புதன்) துணிவுமிக்க அம்மானிடனைப் இவ்வுலக இன்பங்களினின்றும் விலக்கி கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு போய்க் கிழக்கில் தண்டனை வழங்கினான். அவன் பெரிய பாருங்கல் ஒன்றை மலையின் அடிவாரத்திலிருந்து உச்சிவரை உருட்டிக் கொண்டு போகவேண்டும். உச்சியில் களைத்து நிற்கும்போது - நீயது என்று வியர்வையைத் துடைக்க பாருங்கல் தன் சுமை காரணமாக உருண்டு மீண்டும் கீழே வந்துவிடும் அவனது முடிவற்ற பணி மீண்டும் ஆரம்பமாகும். தேவர்கள் பயனற்ற நம்பிக்கையிழந்த கடினமுயற்சியை விடப் பொல்லாத தண்டனை வேறென்று இல்லை என நினைத்தது நியாயமானதே.

இப் பெளராணிகக் கதை எமக்கு எதை உணர்த்துகிறது கெழு அன்றைய மனிதனது அபத்த நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் வீர புருசனே சிளிஃபஸ் எனக் காண்கிறார். தனது ஆசைகளுக்கு ஊடாக கொடுத்துன்புறுத்தலுக்கு ஊடாக, அவன் அவகை இருக்கிறான் தேவர்களின் மீது கசப்பு, மரணத்தின் மீது வெறுப்பு. வாழ்வின் மீது தீராக்காதல் எல்லாம் சேர்ந்து அவனுக்கு வருணனைக்குப் பாற்பட்ட தண்டனையை

வாங்கிக் கொடுத்தன, அவனுடைய சக்தியைத் தையும் ஒன்று சேர்த்து முயன்றும் ஒரு பயனும் கிடைக்காத நிலைக்கு அவன் தள்ளப்பட்டான். இம் மண்ணுலக ஆசைகளுக்கு விலையாகக் கிடைப்பது இந்நிலையே. கீழ் உலகத்தில் சிளிஃபஸ் என்ன செய்தான் என நாம் அறியோம்.

பெளராணிகக்கதைகளுக்குறையாக நிற்பவை, எமது கற்பனை அவற்றுக்குள் உயிரைப் புகுத்தவேண்டும். இந்தக்கதையில், உடம்பு முழுவதும் கடின முயற்சி செய்து பெரிய பாருங்கல்லை உருட்டி, மலைச்சரிவில் மேல்நோக்கி ஒரு நூறுமுறை செல்கிறது. முகத்தில் முத்துபோல் வியர்வைவழிய தோல் சுருங்க தசைநார்கள் குறுகிவளைய, தோளையும் கன்னத்தையும் கூடக் கல்லின்

படைப்பாளிகளுக்கு!

உங்கள் படைப்புக்களை எங்களுக்கு அனுப்பி உங்களை எங்களுக்கு இனம் காட்டுங்கள் உங்களை நாங்கள் உலகுக்கு இனம்காட்டுவோம்

முகவரி:

ஆசிரியர் - மாருதம் 43, பிரப்பங்குளம் லேன் யாழ்ப்பாணம்.

புதிய பாதை
‘பாதை இல்லையே’
என்றெண்ணாதே
தொடர்ந்து நட

உனது நடையே
புதியதோர் பாதையைப்
போட்டுக் கொடுக்கும்

— அமுதபாரதி

மீது பொருந்தி, காலால் பொறுப்புக் கொடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் தோள் கொடுத்துத் தள்ளும் செயற்களும் செயலைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். முயற்சியின் இறுதியில் வானமற்ற வெளியில், ஆழம்காண முடியாத காலத்தில் சாதனையின் முடிவை, இலட்சியத்தின் நிறைவைப் பார்க்கிறோம் பின் சிஸிஃப்ஸ் அந்தப் பாருங்கல் சிலகணங்களுள் வந்தவழியே உருண்டு ஓடிப் பாதாளத்தை அடைவதைத் தன் கண்ணால் பார்க்கிறான். அங்கிருந்து மீண்டும் உச்சியை நோக்கி அப்பாருங்கல்லை உருட்டவேண்டும். மலையுச்சியிலிருந்து சமவெளிக்குச் செல்கிறான் மன்னன்.

இந்த இடத்திலேதான் திரும்பிச் செல்லும் இந்த இடைவெளி நேரத்திலேதான், சிஸிஃப்ஸின் பாத்திரம் என்னைக் கவர்கிறது, கற்களுக்கு அருகே வருந்திஉழைக்கும் முகம் ஏற்கனவே கல்லாய்ப் போய்விட்டது. அந்த மனிதன்

மனச்சுமையுடன் பாரமான பாதங்களை - அடி எடுத்து வைக்க மறுக்கும் பாதங்களைத் - தூக்கி வைத்து வைத்துப் போகிறான். முடிவுகாண இயலாத துன்பச்சுமையை நோக்கிப் போகிறான். அவனது துயரத்தைப் போலவே திரும்பிவரும் அந்த மூச்சுவிடும் இடைவெளி - அந்த மணிநேரம் தான் - உணர்வு உயிர்க்கும் மணி, உயர்ந்த உச்சியை விட்டு நீங்கித் தேவுக்களின் குகைகளுக்குத் தாழ்ந்துவரும் ஒவ்வொரு கணமும் அவன் தனது விதிக்கு மேற்பட்டவனாகிறான் தான் உருட்டும் பாறையிலும் பலமுடையவரையிருக்கிறான்.

இந்தப் பெளராணிக் கதை அவலச்சுவையுடையதாயிருப்பது எதனால், அதன் சுதாநாயகன் உணர்வு உடையவரையிருந்த படியால் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும்போதும் வெற்றி பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை அவனைத்தாங்கி நிற்கையில் அவனது கொடூர தண்டனை எங்கே? இன்றைய தொழிலாளி அவனது வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு தினமும் ஒரே வகையான வேலையே செய்கிறான், இந்தவிதி மேற்கூறிய விதியிலும் குறைந்த அபத்தமானது அல்ல அது அவனது உணர்வைத் தொட்டும் அரிய சந்தர்பங்களின் போது தான் அவலச்சுவையை எய்துறது சிஸிஃப்ஸ் தேவர்களின் பாட்டாளி (Proletarian) புரட்சி செய்யும் மனப்பாங்கு உடையவன். தனது அபத்தநிலையின் பரப்பு

எல்லா முழுவதையும் நன்கு உணர்ந்து தவன் இறங்கிவரும் வேளையில் அவன் அதைப் பற்றியே நினைக்கிறான். அதேசமயத்தில் அவனது கொடூர தண்டனையால் பைத்தியம்பிடித்து இருளடைந்து

விடாது அறிவு ஒளி தெறிக்கும் மனோநிலை அவனது வெற்றியின் சிரத்திலிட்ட முடியாகிறது. உருத்து நோக்கி வெல்ல இயலாத விதி எதுவும் இல்லை.

மனித இனம் எழுந்து வந்து.....

‘அஞ்சாமை மிக்க ஓர் இரண்டாம்-
தலைமுறை வெளிவரட்டும்
விடுதலை வேட்கை நிரம்பிய மக்கள்
வளரட்டும்.

எதையும் குணப்படுத்தும் அழகும்
உறுதியுடன் பற்றிக் கொள்ளும் வலிமையும்
நம் இரத்தத்திலும், உயிரிலும்
விடாமல் துடிக்கட்டும்.

மனிதன் எனும் ஓர் இனம் எழுந்து வந்து
அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றட்டும்.’’

— மார்க்ரேட் வாக்கர்

அன்னம் வெளியீடான ‘‘அறைக்குள் வந்த ஆப்பிரிக்கவானம்’’
நூலிலிருந்து.....

விமர்சன வீதியில் ஒரு புதியஒளி

கைலாசபதி பல நூல்கள் உருவாகக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தது மட்டுமன்றி பல மார்க்சிய விமர்சகர்கள் உருவாகவும் காரணமாக இருந்தார். இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் உருவாகியுள்ள எவரும் கைலாசபதியின் பாதிப்பு இன்றி உருவாகியிருக்க இயலாது என்ற அளவிற்கு ஒரு சகாப்தம் முழுவதும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளார்.

நூல் நிலையம்

—நந்தனூ

பாரதிபுகழ் பரப்பிய முன்னோடிகள்

ஆசிரியர் பெ. சு. மணி

ஆய்வு, தேடல் இதுவே வாழ்வாக அலுப்புச் சலிப்பின்றி பாடுபடுபவர் திரு பெ. சு. மணி அவரது பல்வேறு நூல்கள் ஏற்கனவே வந்துள்ளன. பாரதி புகழ் வளர்த்த முன்னோடிகளைப் பற்றிய புதிய நூல் இப்போது வந்துள்ளது பாரதி மகாகவியா என்பது பற்றிய கல்கி -வ.ரா.மோதல் முழுமையாக இடம் பெற்றுள்ளது புதியதலைமுறைக்கு பயனுள்ள அறிமுகம், மணிபோன்றவர்கள் இந்த ஆய்வினை தமிழகம் என்றுமட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளாது பரந்த அளவில் மேற்கொள்ளவேண்டும். இலங்கை, மலேசியாவிலும் பாரதிபுகழ் வளர்த்த முன்னோடிகள் பலருண்டு. பாரதிபற்றிய பார்வைகள் விரியவேண்டுமே தவிர குறுகக் கூடாது அல்லவா?

மலரும் பூக்கள்

ஆசிரியர்; ரா. பொன்ராசன்

அழகான படங்களுடன் குழந்தைகளுக்கேற்ற சிறந்த பாடல்கள் கொண்ட தொகுப்பு.

ஹிரோஷிமாவின் ஹிரோக்கள்

ஆசிரியர்: மேமன்கவி

கவித்துவப் பற்றாக்குறை என்கிறார் மேத்தா முன்னுரையில். மேமன்கவி ஒவ்வொன்றையும் வெளிப்படுத்தப் படுகிற சிரமம் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இயலாமையின் சிரமம் என்று நாங்கள் கூறினால் அதுதான் பிரசவச் சிரமம் என்று ஒரு சிரிப்புச் சிரித்து சிம்மாசனம் ஏறத் தெரியாதா என்ன? எதுவோ அந்தச் சிரமத்துக்காகவேனும் ஒருமுறை படித்துப் பார்ப்போம்.

மனித சொருபங்கள்

ஆசிரியர்;-

கோகிலா மகேந்திரன் எப்படியான உருவத்தில் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவரக் கூடாது என்பதற்கு முன் உதாரணமாய் வந்திருக்கிறது மனித சொருபங்கள். ஆசிரியர் இனையவர் எதிர்காலம் நிறைய உண்டு அதனையும் எண்ணிக்கொண்டு பார்க்கிறபோது நம்பிக்கை தருகின்றன கதைகள். ஈழத்து பெண் எழுத்தாளர்களில் வித்தியாசமானவாரக இனம் காட்டுகிறார் கோகிலா.

இலக்கியச் சிந்தனைகள்

ஆசிரியர்: கலாநிதி க. கைலாசபதி

நம் காலத்தில் வாழ்ந்த சிறந்த சிந்தனையாளரின் இலக்கியக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு பேராசிரியரின் படைப்புகள் அனைத்தும் சேகரிக்கப்பட்டு வால்யூம்களாக வெளியிடப்படவேண்டும், என்று நினைவுவிழாவில் டாக்டர் நந்தி கூறியது முற்றிலும் சரி. ஆர்வம் ஒன்றே காரணமாய் ஆங்கொன்று இங்கொன்றாக வராமல் பகுத்துத் தொகுக்கப்பட்டு தொடர் நூலாக வெளிவருவதே உரியபடி பாதுகாக்கவும் பயன் பெறவும் சரியான மார்க்கம். அதனை வலியுறுத்துகிறது 'இலக்கியச் சிந்தனைகள்'.

மகரந்தக் கோலங்கள்

ஆசிரியர்: வசந்தரூபன்

கன்னிப் படைப்பு. கவிதைகள் முழுவதும் விரசம், சரசம். சரிமுரசம் எப்போது?

வேழம் படுத்த வீராங்களை

ஆசிரியர் : கவிசேகரன்

அரியான்பொய்கை

வீராங்களை அரியாத்தை யானை அடக்கிய வரலாற்றுக் கதையை அந்தப் பிரதேசத்தில் தோன்றிய எழுத்தாளர் முல்லைமணி, பாலமனோகரன் ஆகியோர் சிறுகதை, நாவல்களில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதேகதையை கவிசேகரனின் படைப்பாக நாட்டுக் கூத்து வடிவில் படிக்கின்றபோது புதிய அனுபவம்.

ஈழத்திலிருந்து

ஓர் இலக்கியக் குரல்

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

ஆசிரியருக்கு இயல்பாக அமைந்து விட்ட போர்க் குரல் ஈழத்து இலக்கியத் துறையின் பல்வேறு பிரச்சினைகளையிட்டு வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் ஒங்கி ஒலித்தவைபதிவாகியிருக்கின்றன எதிர்காலத்திற்குச் சொந்தமாவதற்கு. முழுவதும் படித்து நிமிர்கிறபோது ஆசிரியர் பற்றிய பகுதிகளை நீக்கி ஈழத்தின் இலக்கிய குரல் என்ற தலைப்பிலேயே தொகுத்திருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

காத்திருக்கின்றன கவனிப்புக்காக.

இரண்டாவது சூரியஉதயம் X காகிதக்கனவுகள்
X நாணலின் கீதை X இனி பொறுப்பதில்லை
X பஞ்சமர் X அழியாநிழல்கள் X போர்க்காற்று
X அக்கினிக்குஞ்சு

சமர்... தொடர்ச்சி

குடி கூத்து ஊரில் பெயர் பெற்றுத் திரிந்தாலும் 'ஆம் பினை' என்றுதான் சிதம்பரிச் சாத்திரி மூலம் 'பேச்சு' வைத்து சோறு கொடுப்பதோடு 'கல்யாணம்' முடிந்தது. 'தான் புருசனைத்திருத்த வில்லையா' என்பது அருள மணியின் சமாதானம்.

அது சிதைந்து....

ஒரு சின்னக் கீறலைச் சாக் காக வைத்து 'இனி ஒருத்தரும் வீட்டிலே இருக்கப்படாது வெளியே போங்க' என்று விட்டான் கனகரத்தினம். வீடு வளவைச் சீதனம் கொடுத்திருந்தாள் அருளமணி.

குஞ்சுகளும் தாயுமாக ஒரே இரவில் வெளியேறி..

பாழ்ப்பட்டு கிடந்த அர சாங்க நிலத்தில் ஒரு குடிசை அமைத்து....

மணியத்தார் தலைமையில் கிராமசேவகரா, கிராமசேவ கர் தலைமையில் மணியத் தாரா என்று இனம் காண முடியாதபடி ஒருவருக்கொருவர் குழைந்தபடி வருகிறார்கள். அருளமணியின் குடிசை முற்றம்.

காலில் தைத்த நெருஞ்சி முள்ளை எடுத்தெறிந்தபடி

விதானையின் வாயால் மணியத்தார் பேசுகிறார்

'கவுண்மேந்து காணி ஒழுங்குமுறையா எழுதி எடுக்கவேணும் நினைச்சுமாதிரிப் பிடிக்க ஏலாது... ஏழுநானைக்குள்ள எழும்பவேணும் சொல்லிப்போட்டன்' இப்போது மணியத்தார் தன் வாயாலேயே பேசினார்.

'எங்களுக்குக் காணி பிடிக்கத் தெரியாமலே விட்டனாங்க சட்டம் தெரியும் பேசாமல் இருந்தம்'

'நான் எங்க ஐயா போவன் இந்தக் குமர் குஞ்சுகளோட'

'எங்க போவியோ எங்களுக்கென்ன...' மணியத்தார் ஊற்றப்போகும் சாராயம் விதானையிடம் இப்பவே வேலை செய்தது.

'இந்த கொட்டிலை விட்டால் வேறகெதி இல்லை ஐயா'

'இல்லையா... இல்லைக் கேட்கிறன் ஏழுநாளிலே எழும்பாட்டில்'

'எழும்பாட்டில்'

'பொலிசு வரும் வந்து எழுப்பும்'

அதை விரும்பாதவர் போல் விதானையாரைக் குறுக்கு மறிப்பு மறிக்கிறார் மணியம். பாவம் விதானையார் அந்தளவுக்குப் போகவேணும்...

இஞ்சேர் அருளமணி ஏழு நாள் தவணை தாறதே பெரிய காரியம். வேற. ஒழுங்கைப் பாரு.

ஏழு நாள் தவணைக்குள் மணியத்தார் பல அலுவல்கள் பார்த்து விட்டார் போக வேண்டிய இடங்கள் எல்லா வற்றுக்கும் பக்கத்துக்கு ஏழு பிழைவிட்டு பெட்டிசன அனுப்பிவிட்டார்.

விதானை மூலம் 'பொலிசு' என்று ஒரு வெருட்டு விட்டதற்கென்ன மணியத்தார் அவ்வளவுக்குப் போகாமலே குடியெழுப்பலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டார். பொலிசில் அணைவுக்குப் போனால் தன் பெட்டிக்கு மெத்தச் சேதம் என்பது கை சுட்டுக் கொண்ட பாடம்.

வயிறு நிரப்பிய நன்றி மறவாமல் ஏழாவது நாள் விதானை வந்தார்.

'அவளவை இன்னும் எழும்பயில்லையா? விடு நானே பிடுங்கி எறியிறன்' தண்ணி ஊற்றினால் இன்னும் துள்ளுவார் என்று மணியத்தார் வார்த்தார்

'நடவுங்க ஒரு கை பார்ப்பம்'

இருவரும் நடந்தார்கள் அவர்களின் பின்னால் மணியத்தார் வீட்டு நாய்

'வள் வள் ...'

தேவன் மாஸ்டர்

இளவாலையில் பாரதி விழாக் கண் பார்வை குன்றிய நிலையில் நடக்கவும் இயலாத நிலையிலிருந்து ஒருவரை இரண்டுபேர் கைத்தாங்கலாக அழைத்து வருகிறார்கள். அவரே விவாத அரங்குக்கு தலைமை வகித்து.. சபையில் உற்சாகம் கரைபுரண்டது

தேவன் மாஸ்டர் நீதிபதி என்றால் கூறவாவேண்டும் கடைசி முச்சுவரை பொது வாழ்வில் உழைத்தவர் அவர், எழுத்தாளராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக சொற்பொழிவாளராக, நாடகநெறியாளராக... அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். பத்துறை வேந்தர் அவர். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைந்திருக்கும்,

மரத்தடியில் அண்ணாந்து நின்று... துள்ளிக் குதித்து குரைக்கிறது கொழுப்புக் கரைய...

'கா...கா...'

நாலு திசைகளிலுமிருந்து பறந்து வந்த காக்கங்கள் சுற்றிச் சுழன்று மோதுகின்றன 'வள் வள்' ஐயும் மறந்து கண்மண் தெரியாமல் ஓடியது மணியத்தார் வீட்டு நாய்

நாய்க்குத் தெரியாது தனக்கு முன்பே மணியத்தார் வீட்டு போய்ச் சேர்ந்தது.

முரசுகள் முனகுவதில்லை

மனிதரிலாத் தீவிலெனை வாழவிடும்
வேண்டுவதோ சகவாசமிவர்களோடு
மனிதரிலாத் தீவிலெனை வாழவிடும்
எங்கள் அல்பத்தின் பக்கமெலாம்
கோர முகங்களின் குடியிருப்பு
சீச்சீ வீசுங்கள் தூர அதை
கத்தி நீதிபதியின் கறுப்புத் தீர்ப்புகளால்
வெள்ளைத் தாள்களெலாம் 'இரத்தம்' மணக்கிறது
பூப்போல் புழுதியெனப்படுக்க
பயங்கரத் தீ சுடுகிறது
பரிசுத்தம் பேசும் பஞ்சணை எல்லாம்
தோழனின் எலும்புக்கூடால் நிமிர்ந்தே இருக்கிறது
நிழல் பிடிக்கும் ஓடுகளே நீங்கள்
எந்தத் தோழனின் மண்டை ஓடுகளோ?
நானையிவர் வானத்தைக் கிழித்து - மனித
பிணத்தை போலாங்காங்கே வீசிடலாம்
வானச்சந்திரன் ஹரிஜனனால்
வாவென இழுத்து வாளால் வெட்டலாம்
போம்போக்கில் காற்றையும் மறித்து
குரல்வளை கிழிக்க உத்தரவிடலாம்
நானைய 'ஸ்பெசல்' கடைகள் வாசலில்
தொழிலாளர்களின் தசையுமாகலாம்
வேண்டுவதோ இவர்களுடைய
மனிதரிலாத் தீவிலெனை வாழவிடும்

இப்படி இக்கொடு ஆமார்
பூமிப் பட்டறையிலிட்டு
இதயம் அழ அழ அழுதுபுலம்பவும்
கேள்கேள் என்று போதம்வந்தது
மகத்துவமோ மனிதரிலாத் தீவுமக்கு
போங்காண் புதுக் கவிஞ்!
உரமற்றுப் போன இதயமண்கிளறு
தளிர் விடு! தழை! ஓங்கு!
மனிதரைப் பற்று சுற்றிப்படர்
ஆமாரெல்லாம் அமுதமாகும்
அன்றேல் அவருனை முறித்துப் போடினும்
அம்மரணம் உனக்கு மகத்துவமானதே
எங்கே எழுதளிர் தழை ஓங்கு!

இவர் இப்போது?

புத்தகப் பூங்காவினுள் மூழ்
கியபோது ஒரு பழையநூல் அகப்
பட்டது. "ஏன் வேண்டாம்
இந்தி" அதன் பதிப்புரையில்
இப்படி இருந்தது நூலாகிரிய
ரைப் பற்றி

1965ல் தமிழக மாணவர்கள்
இந்தி எதிர்ப்பு அறப்போரில்
முனைந்து ஈடுபட்டிருந்த நேரம்
அப்போதைய கோவை மாவட்
டக்கலெக்டர் திரு. இராமநாதன்
கோவைக் கல்லூரி முதல்வர்க
ளின் கூட்டம் ஒன்றைத் தமது
அலுவலகத்தில் நடத்தினார்.

"மாணவர் போரினை முறியடிப்
பது எப்படி? என்பதுதான் கூட்
டத்தின் முக்கிய நோக்கம்." "அர
சினர் கலைக் கல்லூரி மாணவர்
துரைக்கண்ணுவை கல்லூரியிலி
ருந்து டிஸ்மிஸ் செய்தால் போரா
ட்டம் ஓடுங்கிவிடும் என்று பலரும்
கூட்டத்தில் கூறினார்கள்.

இருபது வருடங்கள் ஆகிவிட்
டன. இவர் இப்போது?

நீங்கள் ஊகித்து வையுங்கள்
தேடி அறிந்து அடுத்த இதழில்
எழுதுகிறோம்.

உழைப்பு

உழைப்பைக் காட்டிலும் மனிதனை மேன்மையுறச் செய்வது
எதுவும் இல்லை. உழைப்பின்றி மனிதன் தன் கௌரவத்தை நிலை
நாட்ட இயலாது.

- லியோ டால்ஸ்டாய்

தீவகம் அளித்த தீந்தமிழ்ப் புலவர்

— சுபன்

தீவகம் தமிழுக்குப் பல எழுத்தாளர்களையும், கவிஞர்களையும் தமிழுக்குத் தந்திருக்கிறது. நவீனஇலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை ஈழத்துச், சிறுகதையின் பிதாமகர்களில் ஒருவரான திரு, சோ சிவபாதசுந்தரம் முதலாக இன்றுவரை அந்தப்பட்டியல் மிக நீளம்' அந்தப்பட்டியலில் காவலூர் கவிஞர் ஞா. ம. செல்வராசர் எத்தகைய இடத்தை வகிக்கிறார் என்கிற கேள்வி கவிஞரைக் காணச்சென்றபோது மனதில் மேலோங்கியிருந்தது.

கவிஞர் நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையிலிருந்தார். முதுமையும் வறுமையும் அவரைக் களைப்பில் ஆழ்த்தியிருந்தது அதனையும் மிஞ்சி எமது சந்திப்பின் உற்சாகம் அவரை எழுப்பியது. தனது புலமையை வாழும் சமூகம் உரியபடி கௌரவிக்காததும் தனது படைப்புக்களின் அருமையை உணராததும் கவிஞரின் ஆதங்கம். பேச்சில் தெரிந்தது. வெகுண்டு ஓடுபவன் அக்கம்பக்கத்தை கவனிக்காதுபோல் சமூகம் புறம்போவதாக அவர் மனம் குமைகிறார். நாங்கள் மறுத்தோம்

உங்கள் பெருமைகளை எங்கள் இதழில் எழுதப்போகிறோம் என்றோம்.

புலவரிடம் பிறந்த உற்சாகம்.

அப்பப்பா இவ்வளவு 'அழுக்கம்' கொண்டிருந்ததா அந்தக் கலைஞரின் மனம்.

காவலூர்க் கவிஞர் என்றதுமே எல்லோருக்கும் ஞாபகம்வருவது "ஞானசவுந்தரி" நாட்டுக்கூத்துத்தான் பல மேடைகள் கண்ட இந்த நாட்டுக்கூத்து நூல்வடிவிலும் வெளியானது. இதைத்தவிர சாம்ராட் அசோகன், பண்டாரவன்னியன், புனித அந்தோனியார், புனித வேளாங்கன்னி,

ஏழைபடும் பாடு முதலானவை புலவரின் கைவண்ணத்தில் நாட்டுக்கூத்து வடிவம் பெற்று மேடைபல கண்டதோடு நூலாகவும் வந்தன.

புலவர் செல்வராசர் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக அமைத்தவர் மரபுவழிவந்த கலைகளில் ஈடுபாடுகொண்டு உழைத்ததோடு அமையாது காலத்துக்கேற்ப இன்னும் கவிதைகள் பல எழுதிவருபவர் இரண்டு வருடங்களுக்குள் காவலூரில் கூட்டுறவுத் தினவிழா கவிதைப்போட்டியில் இன்றைய பல கவிஞர்களைப் பின் தள்ளியவர்

புலவர் கிறிஸ்தவராக இருந்தும் நாகபூஷணி அம்மன் முருகமூர்த்தி, கண்ணகி அம்மன், வைரவர் பேரில் பல பதிகங்களும் இயற்றியிருக்கிறார். இவ்வகையில் மட்டும் ஒன்பது நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

ஏழு சரித்திர நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார். சிந்தாகுலமாலையை கல்லறைக்கண்ணீர் முதலியன பிரசித்தி பெற்றவை. முதன் முதலாக ஈழத்து கவிஞரால் காவலூர் பெருமை பெற்றது இலக்கியக் களத்தில் காவலூர் என்று பொறித்தவர் அவர்

நோய்வாய்ப்பட்டு இருக்கின்ற இவ்வேளையிலும் உள்ளத்தின் வேட்கை சிறிதும் குறையாது 'பனை' என்ற நாட்டுக் கூத்தினை எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

புலவர் நோயிலிருந்து மீண்டு நீடு வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

அடுத்த இதழில்:

பாட்டாளி வர்க்கத்திலிருந்து

ஒரு படைப்பாளி

துரைராஜா எழுதுகிறார்.

வாசகர்களே

மாருதம் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயங்களையும், ஆலோசனைகளையும் கௌரவிப்போம். தெரிவியுங்கள்.

--மலையன்பன்

கலாநிதியே. கைலாசா
காலனுடன் சென்றனையோ!
கண்ணீரை ஓடவிட்டு
சுதிகலங்க வைத்தனையோ

அழுகிய வீண் ஆலைகளுக்கு
எதிரான பாதையிலே
அசையாமற் சென்றவனே
அசைந்தனையோ இயமனுக்கு

மக்கள்
இலக்கியத்தின் எதிரிகளை
இடைவிடா தெதிர்த்துவந்தாய்
எம்மவர்க்குத் துணையாக
இருந்தவனே எங்குசென்றாய்

மக்களுக்காய் நீ இருந்தாய்
மானுடத்தை நேசித்தாய்
உன்னுடல்தான் அழிந்துளது
உன் விதைப்பு வாழ்கிறது

இன்னும் தான் எம்மோடு
இருக்கின்ற துண்சுவடு
அத்தனையும் அழியாது
இவ்வுலகம் உள்ளவரை

கைலாசபதியே நீ
காலனுடன் சென்றனையோ!

தட்டுங்கள்
திறக்கப்படும்

அடுத்த இதழில் உங்கள் கேள்
விகளுக்கு பதிலளிக்கிறோம். எங்கே
உங்கள் கேள்விகளை அனுப்பி எங்
களைத் திணறடியுங்கள். ஒரு கை
பார்க்கலாம்!

கணைகள்

ஆலாலசந்தரம் சுடப்பட்டதை
அறிந்து மனம் துடித்துப் போ
னே. ஆட்டைக் கடித்து மாட்
டைக் கடித்து மனிதனைக் கடித்த
கதை போல.....

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
திரு. அ. அமிர்தலிங்கம்
(ஈழநாடு 23-2-83)

* ஆலாலசந்தரம் எம் பிக்கு
முதல் 'சடிபட்ட' எல்லோரும்
ஆடுமாடுகள் என்பதுதான் எதிர்க்
கட்சித் தலைவரின் கருத்து. அது
சரிமனிதனின் அர்த்தம் அமிர்தலிங்
கத்தின் அகராதியில் கூட்டணி
எம்-பிக்கள் என்பதா? அண்மை
யில் இன்னொன்று புதிதாக 'மனி
தன்' ஆகியிருக்கிறது.

- விலை உயர்வுகளுக்கு உலக
வங்கியே காரணம் சர்வதேச
நாணய நிதியம், உலகவங்கி ஆகிய
இரு நிறுவனங்களும் வெளிவாச
லில் 'உட்பிரவேசுக்கும் நீங்கள்
உங்கள் எல்லா நம்பிக்கைகளை
யும் கைவிட்டு வாருங்கள்'' என
அவர்கள் எழுதித் தொங்க விட
வேண்டும்.

அணிசேரா மாநாட்டில்
ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தன
வீரகேசரி (10-3-83)

* ஜனாதிபதி அவர்களே அப்
படித்தானு நீங்கள் உள்ளே சென்
றீர்கள்.

காண்டிபன்

விற்பனையாகிறது

முல்லை தந்த
சிறந்த கலைஞர்

கவிசேகரன்
அரியான் பொய்கை
கை. செல்லத்துரை
அவர்கள் இயற்றிய

வேழம் படுத்த வீராங்களை

- நாட்டுக்கூத்து

முகவரி: சமன் வெளியீடு
வற்றூப்பளை
முள்ளியவளை

❁ உலகின் எந்த நாட்டுக்கும்
உங்கள் பயணத்தை நாங்கள் இலகுவாக்குகிறோம்
பாஸ்போட், விசா, விமான ரிக்கற்
பிரயாணக் காசோலைகள்
அத்தனைக்கும் எங்களிடம் வாருங்கள்

❁ அரிய சந்தர்ப்பம்

அடுத்த எமது தென் இந்திய சுற்றுப் பயணக்
குழுவில் நீங்களும் இணைந்து கொள்ளுங்கள்
சாயிபாபா, அன்னைவேளாங்கன்னி,
சிதம்பர தரிசனம் உட்பட ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட
தலங்களுக்கும் சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற
இடங்களுக்கும் யாத்திரை

தொடர்புகொள்ளவேண்டிய முகவரி:

லங்கா ட்ரவல்ஸ் அன்ட் டூர்ஸ்

248, அண்ணாமலை வீதி,
சுதுமலை தெற்கு,
மாளிம்பாய்.

LANKA
TRAVELS & TOURS

248, Annamalai Road,
Suthumalai South
Manipay.

யாழ்ப்பாணம் பிரிப்பங்குளம் வீதி எஸ். ஜே அச்சகத்தில் அச்சிடப்
பெற்று எஸ். ஜே பதிப்பகத்தின் சார்பில் வெளியீடுபவர் ஆசிரியர்:
கே. பி. காண்டபன்.